



L'ARTE DEL VIOLINO

LOCATELLI
violin concertos

LISA JACOBS
The String Soloists

Pietro Antonio Locatelli (1695-1764)

Violin Concerto No. 2 in c minor opus 3 no. 2

- 1 Andante (10:14)
- 2 Largo (4:10)
- 3 Andante (8:07)

Violin Concerto No. 1 in D major opus 3 no. 1

- 4 Allegro (6:39)
- 5 Largo (4:50)
- 6 Allegro (9:06)

Violin Concerto No. 4 in E major opus 3 no. 4

- 7 Largo-Andante (8:07)
- 8 Largo (3:37)
- 9 Andante (9:04)

Total Playing time: 64:00 min.



PIETRO LOCATELLI
da Bergamo

Since my early childhood, Pietro Antonio Locatelli's music has always had a special place in my heart.

Not only does it remind me of the sunny Sunday mornings which we used to spend with the entire family at the breakfast table while Locatelli's music was whispering in the background, but it was the main reason I fell in love with the violin.

The highlight of those Sunday mornings for me was the moment my mum would put on Locatelli's Violin Concerto opus 3 no. 1. That sparkling golden violin tone of the very first movement glittering as if made of sunbeams, combined with natural dexterous virtuosity like rippling waves in the solo cadenzas and the warmth of the drawn-out melodies in the slow movement creating a vast sense of timelessness. All these features combined made me want to hear that magical music again and again. Moreover it made me curious to get to know the wonderful instrument on which you could make all those great and adventurous sounds. From that moment on I knew, I too wanted to be able to play the violin.

My interest in the violin remained and after many years of violin lessons and intensive study, it became my dream to perform that wondrous music myself.

Now, twenty years later and enriched by many other musical influences on the way, Locatelli's music still enchants me.

In his music, Locatelli pushes the boundaries of the violin technique with an unprecedented virtuoso and at times romantic vision.

The frequent use of exceptional high positions on the violin, many daredevil antics in the left hand including double stops and extended stretches, and the exploration of hitherto rarely used bow techniques, makes him a true pioneer for the violin and the development of violin technique in general.

Despite his obvious fascination for virtuosity, Locatelli ensures that one is captivated first and foremost by charming original melodies and bold characterization. His music never develops into a tour de force but remains sympathetic to both the listener and the performer.

It is therefore a dream come true to proudly present to you my new album *Locatelli: L'Arte del violino*.

Along with The String Soloists, an exciting young and dynamic international ensemble, I have immersed myself the past few months with great enthusiasm in Locatelli's world of sound, colour and playfulness which ultimately resulted in the recording of his Violin Concertos opus 3 no. 1, 2 and 4.

On behalf of all of us, I wish you pleasure and joy in your exploration of Locatelli's amazing violin repertoire!

Lisa

Pietro Antonio Locatelli (Bergamo 1695 - Amsterdam 1764)

While recognizing the first set of compositions designed to truly extend and test the technical limits of the violin, the 24 Caprices of Niccolò Paganini spring almost immediately to mind. It is interesting then to realize that almost half a century before Paganini was even born, the Italian composer and virtuoso Pietro Antonio Locatelli could be found pushing the boundaries of violin playing to its limits with his concertos Opus 3: *L'Arte del Violino*.

A simple plaque on the front of his former house at Prinsengracht 506 reminds us of his life here in Amsterdam. Sadly enough Locatelli's tomb at the Begijnhof Amsterdam can no longer be found.

Relatively little is known about the early childhood of the once great violin virtuoso, who moved to Amsterdam in 1729, remaining here until his death in 1764.

Prior to his years in Amsterdam Pietro Locatelli led an adventurous life. He began his musical education in his hometown Bergamo, where he was the third violinist and so-called '*virtuoso*' of the *cappella musicale* of the church of Santa Maria Maggiore. Later as a sixteen year old boy, he went to Rome to study with the great Arcangelo Corelli, who unfortunately died shortly after his arrival. Locatelli continued his studies with the eccentric Giuseppe Valentini.

Valentini arranged a position for the young Locatelli as a household musician of the aristocratic Roman family Caetani, *la compita accademia di vari instrumenti*, which can be read about in Locatelli's letter to his father of March 17th, 1714.

In 1723, Locatelli decided to abandon his life in Rome for an itinerant existence.

During the years of 1723 - 1728 he toured and travelled widely, refining his skills and performing his own music.

Mantua, Munich, Dresden, Berlin, Frankfurt and Kassel are amongst the places he visited, all are referred to in historical writings of that time. Most of his concert compositions, including the violin concertos and the capricci, were probably written in this period.

However, he is also thought to have spent some time in Venice, before ultimately settling in Amsterdam.

In 1733 he decided to dedicate his *L'Arte del Violino* (printed by publisher Le Cène in Amsterdam) to the Venetian patriarch Girolamo Michele Lin who showed constant support to Locatelli and greatly admired his performance of the Violin Concerti Op 3:

'Most illustrious and excellent Sir. The honour I received during my stay in Venice of being graciously welcomed at your Excellency's house obliges me to express my gratitude with the present devout gesture of appreciation, be dedicating these concertos of mine to you, all the more so because you condescended to come and hear them, forgiving their faults, when I had them performed at those most celebrated functions by that excellent orchestra of unequalled number...'

It remains unclear, however, since Lin also had business relations in the Netherlands, if the aforementioned concert actually took place in Venice or in Amsterdam.

With his *L'Arte del Violino*, consisting of 12 Concerti and including 24 virtuoso Capricci for unaccompanied violin, Locatelli simply stunned the musical world. These works were innovative in almost every conceivable way. Even the structure of the concertos is atypical; Locatelli abandoned the traditional three-movement form and included two caprices in every concerto. From a technical point of view, these concertos stretch the range of the violin to its absolute limit through the use of unusually high positions, finger dexterity and demanding bow techniques that were simply unheard of before this time.

Locatelli's own playing was particularly admired for its double stops and he enjoyed using special tunings to produce extraordinary effects. It is widely believed to have been his performances that catapulted him to fame but in fact we have barely any sources which attest to his high virtuosity.

Although many were surely impressed by the devilish technique of Locatelli, not all of the reactions were as appreciative as here in Amsterdam, where people praised him for his sensitive playing which was full of temperament.

The Dutch based German organist Jacob Wilhelm Lustig noted in 1728 that Locatelli, although a great violinist, had astonished his listeners in Kassel with hugely difficult passages while scraping wildly at his violin and playing like the devil himself. His contemporary Leclair, the great French violinist, had seemingly performed in the same venue and was said to have played like an angel.

The English bishop Dampier, who attended a concert of Locatelli in 1721 in Amsterdam, compared his playing to an earthquake! Furthermore he mentioned to have heard that Locatelli wore out a few dozen instruments a year due to his enthusiastic playing. Nevertheless, it was said that Locatelli never ever played one single note out of tune.

When Locatelli finally moved to Amsterdam in 1729, he discovered himself at the centre of European music publishing. While taking great care to create flawless editions, Locatelli gave his well-arranged works to various publishers for publication while he re-edited and sold the lesser arranged works himself.

Locatelli obtained a privilege which protected his Opp. 1 - 8 works (issued in Leiden, Holland) from unauthorized reprints and prevented the import of reprints. In his application for this privilege he referred to himself as an '*Italian music master living in Amsterdam*'. In return for this privilege, Locatelli was obliged to give free copies to the Leiden university library. These first prints have been preserved there ever since.

As soon as Pietro Antonio Locatelli settled in Amsterdam, he clearly begun to lose his interest in performing and composing. Sparsely documented semi-public performances became open then to music lovers alone and not to professional musicians. Some sources from this time even suggested that he had banned them from attending through fear of giving away his violinistic secrets. He did however begin to teach music lovers from wealthy aristocratic families.

Some of these wealthy music lovers would later play with Locatelli in his own Collegium Musicum, helping him to become affluent. In aristocratic circles Locatelli became an admired and well established musician and composer.

His impressive library and well-stocked music salon, showcasing amongst others,

two beautifully ornate harpsichords, a fortepiano and four exceptionally fine violins, clearly showed Locatelli's opulence.

The library contained items covering a vast array of subjects from ornithological, theological, political, geographical, historical art and mathematical works to literature on music theory dating back to the 16th century. Works from all important writers including Dante could also be found in this collection. Amongst the large quantity of printed and sheet music manuscripts were the original collected works of Corelli. A year after Locatelli's death in 1764, everything was sent to be auctioned.

The prominent position that Locatelli enjoyed in Dutch society has been well documented by various famous artists. The beautiful portrait of Pietro Antonio Locatelli by Dutch painter Cornelis Troost can still be admired today in Amsterdam's Rijksmuseum.

'Sensual allure in Jacobs's deeply felt, beguilingly phrased readings'
(BBC Music Magazine, UK)

'Jacobs's exultant phrasing and captivating sonority reaching new heights'
(The Strad, UK)

Lisa Jacobs

Dutch violin virtuoso Lisa Jacobs is known for her passionate performances, interesting programs and communicative qualities on stage. She is equally at home on the concert stage with concertos, chamber music, recitals and solo works.

At the age of only 17, Lisa made her successful debut with the Royal Concertgebouw Orchestra under the baton of Riccardo Chailly.

She has played several times in all the major concert halls of the Netherlands and all around the world ever since, both as a soloist with renowned orchestras and conductors,

as a recitalist with her pianist Ksenia Kouzmenko and at chamber music festivals, always to highly critical acclaim, receiving brilliant reviews and finding ecstatic audiences. She receives much attention in both national and international media, with live radio concerts, television broadcasts and interviews. Lisa has won several top prizes in both national and international competitions, one of them being at the 2nd International Jascha Heifetz Violin Competition in Lithuania 2005, where she received the Audience prize as well.

She collaborated with amongst others Royal Concertgebouw Orchestra, Amsterdam Sinfonietta, Brussels Philharmonic, Bremer Philharmoniker, Lithuanian Chamber Orchestra, Joensuu City Orchestra, Kiev State Symphony Orchestra, Georgian Sinfonietta, Lithuanian National Symphony Orchestra, Orchestra Sinfonica Abruzzese, Orquestra Sinfonica de Juanagato Mexico, Residentie Orchestra, Metropole Orchestra and respected conductors such as Neeme Järvi, Riccardo Chailly, Jurjen Hempel, Massimo Quarta, Dirk Brossé, Juozas Domarkas, Carlos Miguel Prieto and Toby Hoffman.

Lisa plays a Rugieri violin from 1683, given to her on loan by a private person for which she is very grateful.

This years engagements include concerts with the Bruch, Mendelssohn, Tchaikovsky, Locatelli and Vivaldi concertos, including concert tours to France, Spain, Norway, Germany and of course The Netherlands.

November 2013, her debut cd with works by Franck and Ysaye was highly successfully released on Challenge Records International.

Miss Jacobs started playing the violin at the age of 6. She was accepted in the Young Talent class of the Utrecht Conservatory by Joyce Tan at only eight years old. She continued studying with Ilya Grubert at the Conservatory of Amsterdam, where she has graduated cum laude and with the highest distinction for both her bachelor and masterstudies, at which occasion the jury spoke that they 'were short on superlatives to praise her superb playing'. She also took lessons with Christoph Poppen at the Hochschule für Musik und Theater in Munich where she successfully finished her Konzertexam. This has been supported by the foundation Prins Bernhard Cultuurfonds.

Further musical enrichment was achieved in several lessons with Thomas Brandis, Herman Krebbers, David Takeno, Nelli Shkolnikova, Julian Rachlin, Philip Graffin and Maxim Vengerov.

www.lisajacobs.nl

‘Im Andante schwebte die Sanfte Geigenmelodie über dem ruhigen gemeinsamen Atem der Begleiter’ (Grafschafter Nachrichten, GER)

The String Soloists

The String Soloists is an international dynamic string ensemble based in Amsterdam, comprising 14 string players who perform under the leadership of its concertmaster Janneke van Prooijen and artistic leader Lisa Jacobs. Their approach to music-making without a conductor is what distinguishes the group from the regular chamber orchestras. It demands intensive involvement from all the musicians.

Founded in 2015, The String Soloists have already performed at major venues in the Netherlands and Germany and were invited several times to perform live on Dutch radio. Highlights of next season include a concert tour to Norway and their debut in the Amsterdam Concertgebouw.

The repertoire of The String Soloists encompasses a variety of styles, ranging from Baroque to contemporary works. Alongside performances of the mainstream repertoire, the ensemble focusses on performing unjustly neglected works.

The composition of the ensemble enables them to play both as ensemble members and soloists within the group. Besides their involvement in the String Soloists, all musicians individually are active members of the international music scene, both as chamber musicians and solo players.





De muziek van Pietro Antonio Locatelli heeft van jongs af aan een bijzondere plek in mijn hart ingenomen. Niet alleen herinnert zij mij aan zonnige zondagochtenden, waarbij wij met het hele gezin bij elkaar waren en Locatelli's muziek zachtjes op de achtergrond sprankelde; het was de reden dat ik verliefd werd op de viool.

Hoogtepunt van die zondag ochtenden voor mij was het moment dat mijn moeder het vioolconcert opus 3 no. 1 opzette.

De gouden klanken vanaf de allereerste inzet van de solo viool, zo schitterend dat het net zonnestralen leken; de zo vanzelfsprekende vingervlugge virtuositeit in de cadensen, die zachtjes kabbelde als golven. En de warmte in de uitgesponnen melodieën van het langzame deel waardoor je ieder besef van tijd even verloor. Al die dingen tezamen maakten dat ik telkens weer die magische muziek wilde horen. En steeds nieuwsgieriger werd naar dat wonderlijke instrument waarop je dat allemaal kon creëren. Wat zou ook ik dat graag willen leren!

De fascinatie voor de viool bleef en na jaren van vioollessen en intensieve vioolstudie, werd het een droom ooit zelf die onmogelijke muziek te kunnen spelen.

Inmiddels 20 jaar later en veel muzikale invloeden rijker, kan ik u zeggen dat de muziek van Locatelli mij nog steeds betovert. Zowel tijdens het beluisteren als het spelen ervan.

Met een ongekennde virtuoze en bij vlagen romantische visie, zoekt Locatelli in zijn muziek de grenzen van de viooltechniek op.

Het veelvuldig gebruik van uitzonderlijk hoge posities, de halsbrekende acrobatiek in de linkerhand met dubbelgrepen en zeer grote rek-grepen, alsmede het exploreren van tot dan toe zelden gebruikte speeltechnieken voor de rechterhand, maken hem een ware pionier voor de viool en de viooltechniek in het algemeen. Echter, altijd in combinatie met lieflijke originele melodieën zorgt Locatelli ervoor dat zijn muziek nooit een tour de force wordt, maar sympathiek blijft voor zowel de luisteraar als de uitvoerder.

Het is dan ook een grote droom die uitkomt u met trots deze CD *Locatelli: L'Arte del violino* te kunnen presenteren. Samen met The String Soloists, een fantastisch jong en dynamisch internationaal ensemble, hebben wij ons de afgelopen maanden met groot enthousiasme ondergedompeld in Locatelli's wereld van klank, kleur en speelplezier en hebben wij uiteindelijk de vioolconcerten opus 3 no. 1, 2 en 4 opgenomen.

Ik wens u namens ons allen veel luisterplezier!

Pietro Antonio Locatelli (Bergamo 1695 - Amsterdam 1764)

Wanneer gevraagd wordt naar de eerste compositie die ervoor zorgde dat de viool onomstotelijk als virtuoos instrument op de kaart werd gezet en welke als grondsteen van de huidige viooltechniek kan worden beschouwd, zal vrijwel iedereen meteen Niccolò Paganini en zijn 24 Caprices Opus 1 noemen.

Het is ronduit interessant te bedenken dat bijna een halve eeuw voordat Paganini überhaupt geboren was, een andere Italiaanse violist het pad voor Paganini eigenlijk al had geëffend.

In het begin van de 18e eeuw deed de duivelachtig virtuoze Pietro Antonio Locatelli de toenmalige muziekwereld op haar grondvesten schudden met diens vioolconcerten Opus 3 bijgenaamd *L'Arte del Violino* en zijn 24 Caprices.

Een sobere gedenkplaat op de voorgevel van zijn huis aan de Prinsengracht 506 herinnert ons slechts nog aan Locatelli's leven in Amsterdam. Het graf van de ooit zo legendarische vioolvirtuoos in de Engelse Kerk op het Amsterdamse Begijnhof is jammergenoeg zelfs helemaal niet meer terug te vinden.

Eigenlijk weten we maar weinig over de jeugd van Locatelli, die zich in 1729 in onze hoofdstad vestigde en er vervolgens tot aan zijn dood in 1764 bleef wonen.

Het leven van Locatelli voorafgaand aan zijn tijd in Amsterdam is avontuurlijk te noemen. Hij begon zijn muzikale opleiding in zijn geboortestad Bergamo, waar hij 3e violist van de *cappella musicale* van de Santa Maria Maggiore kerk was en bovendien de titel van 'virtuoso' droeg.

Als zestienjarige jongen vertrekt Locatelli in 1711 naar Rome om bij de beroemde Arcangelo Corelli te gaan studeren. Ongelukkigerwijs overlijdt Corelli vrij snel na zijn aankomst in Rome en de jonge Locatelli komt onder de hoede van de excentrieke violist Giuseppe Valentini.

Deze bezorgt hem een positie als musicus in het salonorkest van de aristocratische Romeinse familie Caetani, *la compita accademia di vari instrumenti*, zoals te lezen is in de brief van Locatelli aan zijn vader van 17 maart 1714.

Na een aantal vruchtbare jaren van intensieve viool- en compositiestudie besluit Locatelli in 1723 zijn leven in Rome op te geven en zich een rondreizend bestaan aan te meten als concertviolist.

Tussen 1723 en 1728 zwerft hij zo door heel Europa.

Dankzij verscheidene historische bronnen weten we dat hij onder andere optrad in Mantua, München, Dresden, Berlijn, Frankfurt en Kassel. De meeste van zijn composities, inclusief de vioolconcerten en de capricci voor viool solo, schreef hij waarschijnlijk in deze jaren.

Echter moet Locatelli ook enige tijd in Venetië hebben doorgebracht voordat hij zich definitief in Amsterdam vestigde, want in 1733 besluit hij om zijn *L'Arte del Violino* (gepubliceerd door uitgeverij Le Cène in Amsterdam) op te dragen aan de Venetiaanse patriarch Girolamo Michele Lin, als dank voor zijn gastvrijheid en zijn waardering voor Locatelli's muziek:

'Most illustrious and excellent Sir. The honour I received during my stay in Venice of being graciously welcomed at your Excellency's house obliges me to express my gratitude with the present devout gesture of appreciation, be dedicating these concertos of mine to you, all the more so because you condescended to come and hear them, forgiving their faults, when I had them performed at those most celebrated functions by that excellent orchestra of unequalled number...'

Desalniettemin blijft het onduidelijk of het bovengenoemde concert daadwerkelijk in Venetië plaatsvond of misschien wel in Amsterdam. Lin deed namelijk ook geregeld zaken in Nederland.

Met zijn *L'Arte del Violino*, bestaand uit 12 concerten met 24 virtuoze Capricci voor viool solo daarin verwerkt, overrompelde Locatelli de muziekwereld. Het werk was innovatief in bijna elk denkbaar opzicht. Zelfs de structuur van de concerten was uniek; in plaats van de gebruikelijke driedelige vorm, voegde hij per concert twee caprices voor viool solo toe.

Vanuit technisch oogpunt zocht Locatelli de grenzen van de viool en de viooltechniek op door het gebruik van absurd hoge linkerhand posities, allerlei schier onmogelijke

dubbelgreep-passages en enorme rekgrepen in de linkerhand, gecombineerd met veeleisende streektechnieken die tot die tijd simpelweg nooit gebruikt werden.

Locatelli's eigen spel was met name geliefd vanwege zijn vlekkeloze dubbelgrepen. Hij genoot er zelf enorm van om tijdens het spelen zijn viool te verstemmen en zo nog meer ongehoorde effecten te creëren.

Het is waarschijnlijk door die buitengewone optredens dat hij zeer snel beroemd werd, maar helaas zijn er nauwelijks bronnen die daadwerkelijk zijn grote virtuositeit bevestigen.

Hoewel velen onder de indruk zullen zijn geweest van de ongeëvenaarde techniek van Locatelli, waren niet alle reacties altijd even hartelijk als in Amsterdam, waar hij op handen werd gedragen en zijn gevoelige en temperamentvolle spel zeer werd gewaardeerd.

Zo verkondigde de in Nederland woonachtige Duitse organist Jacob Wilhelm Lustig in 1728 dat Locatelli, alhoewel hij wel een groots violist was, zijn luisteraars in Kassel verbaasd had achtergelaten na het spelen van enkele enorm ingewikkelde passages, maar dat dat gepaard ging met zulke wilde gebaren en een enorm krassende vioolklank, dat het leek alsof hij de duivel zelf was. Zijn tijdgenoot Leclair, de grote Franse violist, had diezelfde luisteraars laten geloven dat hij een engel was met zijn vioolspel.

De Engelse bisschop Dampier, die Locatelli hoorde spelen op een concert in 1721 in Amsterdam, vergeleek zijn spel met een aardbeving! Verder wist de goede man te vertellen dat hij had gehoord dat Locatelli een paar dozijn violen per jaar versleet door zijn enthousiaste spel.

Niettemin werd gezegd dat Locatelli nooit ook maar een noot vals zou hebben gespeeld.

Toen Locatelli in 1729 uiteindelijk verhuisde naar Amsterdam, ontdekte hij zich in het centrum van de Europese muziek uitgeverij te bevinden. Terwijl hij met minutieuze precisie zijn manuscripten verfijnde, liet Locatelli de werken klaar voor publicatie door verschillende grote uitgeverijen drukken. Ondertussen bewerkte hij zijn minder puntgave werk en verkocht dat uiteindelijk zelf.

Locatelli verwierf een vorm van auteursrecht, dat zijn Opus nummers 1-8 (die uitgegeven waren in Leiden) beschermde tegen ongeautoriseerde herdrukken en dat bovendien de import van herdrukken voorkwam.

In zijn aanvraag voor dit privilege verwees hij naar zichzelf als een *'Italian music master living in Amsterdam'*.

In ruil voor dit privilege, werd Locatelli verplicht de universiteitsbibliotheek van Leiden gratis kopieën te verschaffen. Deze eerste drukken bevinden zich tot op heden daar.

Nadat Pietro Antonio Locatelli zich had gevestigd in Amsterdam, nam zijn eerder zo grote aandrang om te concineren en componeren duidelijk af.

Nog enkele semi-openbare voorstellingen gaf hij, waarbij bovendien slechts muzikliefhebbers aanwezig waren. Professionele musici werd de toegang ontzegd. Volgens sommigen was de reden daarvan dat hij bang was zijn viool-technische geheimen prijs te geven. Het is echter in deze periode dat Locatelli muzikliefhebbers uit de rijke aristocratische geslachten gaat onderwijzen.

Samen met enkelen van hen speelde hij in het door hem opgerichte Collegium Musicum, waarmee ze Locatelli's werken in besloten kring opvoerden. Langzamerhand raakte hij hierdoor steeds meer verweven met het aristocratisch milieu en werd hij steeds meer beschouwd als gewaardeerd lid van de Amsterdamse samenleving.

Zijn indrukwekkende bibliotheek en de goedgevulde muziekkamer, die onder meer twee prachtige klavecimbels, een fortepiano en 4 topvioleten herbergde, kenmerkten de rijkdom van Locatelli's bestaan.

De bibliotheek omvatte een breed scala aan onderwerpen variërend van ornithologie, theologie, politicologie, geografie en wiskunde tot aan literatuur over muziktheorie vanaf de 16e eeuw. Daarnaast waren alle belangrijke schrijvers vanaf Dante aanwezig in zijn collectie. Tussen de enorme hoeveelheid aan uitgegeven muziek en losse manuscripten, bevond zich ook het gehele verzamelde werk van Corelli.

Een jaar na Locatelli's dood in 1764, werd zijn hele inboedel ter veiling aangeboden.

De prominente positie die Locatelli genoot in Amsterdam, is ook goed zichtbaar in de vele schilderijen van bekende Franse en Nederlandse meesters uit zijn tijd.

Het prachtige portret dat de Nederlandse schilder Cornelis Troost van Pietro Antonio Locatelli maakte, kan tot op de dag van vandaag nog steeds bewonderd worden in het Rijksmuseum te Amsterdam.

‘Ideale combinatie van hartstocht, lyriek en virtuositeit’ (Luister magazine)

‘Onaards mooi’ (AD)

Lisa Jacobs

Nederlands topvioliste Lisa Jacobs wordt geroemd om haar gepassioneerde, meeslepende en virtuoze spel, verrassende programma's en podium presentatie in combinatie met haar frisse uitstraling.

Op pas 17-jarige leeftijd maakte Lisa haar succesvolle debuut met het Koninklijk Concertgebouw Orkest o.l.v. Riccardo Chailly en speelde sindsdien meerdere malen in alle grote concertzalen van Nederland en verder over de hele wereld, zowel in kamermuziekverband op festivals als soliste met vele orkesten en gerenommeerde dirigenten, waarbij zij steevast door zowel het publiek als de pers juichend wordt ontvangen.

Lisa won verscheidene eerste prijzen op (inter)nationale concoursen waaronder het prestigieuze Internationale Jascha Heifetz concours in Litouwen, waar zij tevens de publieksprijs in de wacht sleepte. Daarnaast ontving Lisa meerdere beurzen in Nederland, Italië en Frankrijk en was zij winnaar van de prestigieuze Grachtenfestivalprijs. Lisa is een graag geziene gast op de nationale en internationale televisie en radio.



Ze soleerde onder andere bij het Koninklijk Concertgebouw Orkest, Brussels Philharmonic, Amsterdam Sinfonietta, Bremer Philharmoniker, Lithuanian Chamber Orchestra, Kiev State Symphony, Noord Nederlands Orkest, Georgian Sinfonietta, Lithuanian National Symphony Orchestra, Orquestra Sinfonica de Juanaguato Mexico, Orchestra Sinfonica Abruzesse, Sinfonia Rotterdam, Residentie Orkest, Joensuu City Orchestra en werkte samen met gerespecteerde dirigenten als Neeme Järvi, Jurjen Hempel, Riccardo Chailly, Massimo Quarta, Conrad van Alphen, Otto Tausk, Dirk Brossé, Jan Willem de Vriend, Juozas Domarkas, Carlos Miguel Prieto en Toby Hoffman.

Lisa bespeelt een Rugieri uit 1683, die haar particulier ter beschikking is gesteld. Zij is hier heel dankbaar voor.

Dit seizoen staan, naast talloze recitals, soloconcerten met Beethoven, Bruch, Mendelssohn en Locatelli vioolconcerten gepland en concert tournees door heel Europa. Daarnaast zal zij veelvuldig touren met het door haar opgerichte internationale strijkersensemble The String Soloists.

November 2013 werd Lisa's debuut-cd uitgebracht door Challenge Records International met werken van Ysaye en Franck en buitengewoon lovend ontvangen door de internationale pers.

Lisa Jacobs studeerde sinds haar achtste bij Joyce Tan aan het Utrechts Conservatorium en vervolgde haar opleiding bij Ilya Grubert in Amsterdam, waar zij met een tien met onderscheiding is afgestudeerd voor zowel haar bachelor als haar masterstudie, waarbij volgens de jury 'superlatieven tekort schoten' om haar spel te verwoorden. Zij was tevens leerling van Christoph Poppen in München waar zij het prestigieuze Konzertexam met zeer veel succes in juni 2009 afrondde. Dit werd ondersteund door het Prins Bernhard Cultuurfonds.

Verdere muzikale invloeden kreeg ze van beroemde violisten en pedagogen zoals Nelli Shkolnikova, Thomas Brandis, Ana Chumachenco en Maxim Vengerov. Tevens was zij jarenlang vaste gast in de openbare masterclasses van Herman Krebbers op diens persoonlijke verzoek.

www.lisajacobs.nl

The String Soloists

The String Soloists is een dynamisch internationaal strijkersensemble. Opgericht in 2015 in Amsterdam bestaat het ensemble uit 14 strijkers, die concorderen onder leiding van concertmeester Janneke van Prooijen en artistiek leider Lisa Jacobs. De keuze zonder dirigent te spelen vergt een grote inzet van alle musici afzonderlijk. Het ensemble bestaat dan ook uitsluitend uit musici die naast hun betrokkenheid bij The String Soloists allen actief deelnemen aan het internationale muziekleven als kamermusicus of als solist.

Sinds de oprichting heeft het ensemble reeds veelvuldig geconcentreerd in de grote zalen van Nederland en in Duitsland. Bovendien worden zijn regelmatig uitgenodigd voor live optredens op de nationale radio.

Hoogtepunten van komend seizoen zijn onder andere het debuut in het Amsterdam Concertgebouw en tournees naar Noorwegen en Duitsland.

Het repertoire van The String Soloists omvat de periode van de barok tot de huidige tijd. Naast de bekende stukken is het ensemble altijd op zoek naar bijzondere 'vergeten' werken en nieuwsgierig naar nieuw werk.

Viool 1

Janneke van Prooijen | concertmeester
Saverio Gabrielli
Tessel Hersbach

Viool 2

Maria Kouznetsova
Emma Roijackers
Ivo Meinen

Altviool

Katya Woloshyn
Maria Sofia Espiga

Cello

Aleksandra Kaspera
Eilidh Martin (7-9)
Antonis Pratsinakis (1-6)

Contrabas

Yussif Barakat

Klavecimbel

Jan van Grootheest

Recording: Mediatrack
Producer/sound engineer: Tom Peeters
Recorded at: Cunerakerk, Rhenen, The Netherlands
Recording dates: March 21, 22 & 29, 2016
Text: Lisa Jacobs
Translations: Eilidh Martin, Alexis Moran & Martha Lord
Photography: Ronald Knapp
Artwork design: Egbert Luijs

With special thanks to Bloomon Amsterdam, Stam vioolbouw,
Eilidh Martin and Ivo Meinen

www.cobrarecords.com
www.lisajacobs.nl

